

NEMZETFENNTARTÓ NÉPKÖNYVTÁR

Bulgária szenthelye: a Ryla-kolostor felé futnak az autók. A magyar írók küldöttségét viszik, akiknek három napon át kijutott a bolgár vendégszeretetből s a testvérszívek melegéből. Egy 14—15.000 lakosú kisvárosban, a Struma mellett fekvő Dupnicában a polgármester fogad bennünket a városi tanács élén. Egy elegáns fiatalember, az ipariskola igazgatója magyarul köszönt. Ő is egy a sok-sok bolgár fiatalember és leány között, akik nálunk tanultak.

Pompás reggeli — joghurt, burgonyasaláta, húsos-sajtos rétes — után a szellemi táplálkozás következik. A mozi emeletén két helyiségben van a városi könyvtár. Bár hétköznap délelőtt van, mégis sok olvasó forgatja a folyóiratokat. A falakon a nemzet nagy költőinek arcképei — az élőké is. Bagriana asszony, aki elkísér bennünket, szembenézhet önmagával...

Benn, a könyvtártisztviselők helyiségében egy fiatal leány előkeresi a Két fogoly bolgár kiadását s Zilahy Lajos megindultan írja bele a nevét.

Bulgária még nem volt szabad, amikor ezek az olvasófermek, kultúrházak felépültek. Az egyházon kívül ezek tartották a lelket az idegen uralom alatt. Egyik sem volt holt töke, elhagyatott könyvraktár. A bolgár nép a népkönyvtárban ismerte meg önmagát, merített önbizalmat és erőt a küzdelemre.

Több mint 7000 ilyen könyvtár van ma Bulgáriában és a hozzájuk tartozó kultúrházak pódiumain az ország legnagyobb tudósai és írói állnak állandó kapcsolatban népükkel.

A bolgár testvérek oly szívesen tanulnak tőlünk. De nekünk is van mit tanulnunk tőlük.

Hankiss János

